

انقلاب ناتمام مصر ادامه می یابد

طبق خبر خبرگزاری رویترز روز شنبه ۱۱ آذر حدود ۵۰ هزار نفر از حامیان اخوان المسلمین و سایر احزاب اسلامی در خارج دانشگاه قاهره گرد آمدند تا پشتیبانی خود از فرمان اخیر محمد مرسی، رئیس جمهور مصر، را نشان دهند. آنها خواهان اعمال اصول شریعت اسلام، بر طبق پیش نویس قانون اساسی جدید، شدند. در شهر صنعتی الکساندریا نیز پشتیبانان مرسی، با همین خواست، تجمع کردند و بین آنها و مخالفین کشمکش درگرفت.

یک روز پیش از آن، یعنی روز جمعه ۱۰ آذر، صدها هزار نفر از مخالفین رژیم اسلامگرای حاکم به معترضین چادر زده در میدان التحریر قاهره پیوستند. آنها پیش نویس به عجله تهیه شده کنونی را ضد سکولاریسم، ضد زن و ضد آزادیهای فردی و اجتماعی شمردند و خواهان انداختن آن به سطل زباله شدند. معترضین فریاد زدند: "مردم میخواهند رژیم را سرنگون کنند." مبارزین در شهر الکساندریا نیز تظاهرات کرده و شعار دادند: "ما حسنی مبارک را ساقط نکردیم تا دیکتاتور دیگری جایش را بگیرد."

محمد مرسی در ۲ آذر یک فرمان قانون اساسی، یا حکم حکومتی، صادر کرد و طبق آن تمام قدرت اجرائی، قضائی و قانونگزاری را در دستان خود جمع نمود. او حق قانونی قوه قضائی برای انحلال مجلس موسسان موجود را هم از بین برد و دادستان مصر را هم خلع کرد. این فرمان یک روز پس از آن صادر شد که جنگ اسرائیل علیه غزه با پا در میانی مرسی به آتش بس منتهی گردید. هیلاری کلینتون، وزیر خارجه آمریکا، در همین روز به قاهره سفر کرد تا شخصا به خاطر برقراری آتش بس بین حماس و اسرائیل، از مرسی تشکر کند. در ضمن صندوق بین المللی پول یک وام ۴ میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلاری در اختیار دولت گذاشت تا پشتیبانی امپریالیسم آمریکا از این حاکمیت اسلامگرا را نشان دهد. اما این اقدامات کسی را نفریفت و روز ۳ آذر اعتصابات، اعتراضات، تظاهرات و گردهماییهای کنونی شروع گردید. در این روز کارگران، چپها و سکولارها در صفوف صدها هزار نفره به خیابانهای قاهره، الکساندریا، دلتای نیل و سایر شهرهای مصر ریختند و خواهان لغو فرمان مرسی شدند. گرچه دفتر ریاست جمهوری اعلام کرد که جمع شدن قدرت در دست رئیس جمهور موقتی است و دادستان مصر نیز ابقا گردید، اما خود فرمان لغو نشد. به همین جهت اعتراضات ادامه پیدا کرده و به جمع تظاهر کنندگان افزوده شد. مرسی ضمن دیدار با قضات عالی کشور و رسیدن به توافق با آنها هواداران اخوان المسلمین و سلفی ها را به جان مخالفین انداخت. در نتیجه خشونت

نیروهای اسلامی و پلیس بیش از ۴۵۰ نفر زخمی و سه نفر جان خود را از دست داده اند. اما این اقدامات معترضین را به عقب نشینی وادار نکرد.

سران اخوان المسلمین و دولت آنها در گرما گرم این مبارزات و درگیریها فرصت را غنیمت شمرده و رویارویی مستقیم با کارگران را شروع کردند. دولت سیاست ریاضت اقتصادی مورد درخواست صندوق بین المللی پول را با قطع یارانه سوخت شروع نمود. این یارانه ۲۰ درصد بودجه کشور بود و قطع آن موجب گران شدن سوخت خانه ها، کارگاهها و کارخانه ها گردید. مرسی در روز ۶ آذر نیز فرمانی صادر کرد و طی آن قوانین و مقررات حاکم بر انتخاب هیئت امنای "فدراسیون اتحادیه های کارگری مصر" و اتحادیه های همبسته آنها فسخ کرد. او به وزیر نیروی انسانی، که از چهره های شاخص حزب مرسی است، اجازه داد تا هیئت های امنای را منصوب کند. وی نیز ۱۵۰ نفر از ۵۰۰ عضو هیئت های امنای را با وابستگان به اخوان المسلمین جایگزین کرد. این ۱۵۰ نفر در راس اتحادیه های بودند که با فرمان دیکتاتور منشانه رئیس جمهور به مخالفت برخاسته بودند. گرچه این فدراسیون حامی دولت مبارک بوده و همیشه علیه کارگران و فعالین مستقل دسیسه کرده بود، اما ۸۰۰ اتحادیه مستقل موجود با فرمان مرسی مخالفت کردند. این تشکلهای ۳ میلیون زن و مرد کارگر را در صفوف خود متشکل کرده اند. استدلال رهبران اتحادیه ها اینست که تحول در فدراسیون حامی مبارک باید توسط توده اعضا آن انجام گیرد و لازم است همان اعضا از طریق انتخابات هیئت های امنای را انتخاب کنند. "فدراسیون مستقل اتحادیه های کارگری مصر"، که در پایان ژانویه ۲۰۱۱ و ۱۱ روز پیش از سقوط مبارک تاسیس گردید، برای روز ۷ آذر یک راه پیمایی اعتراضی را فراخوان داد. در این روز دهها هزار زن و مرد کارگر در محلات کارگری المحله و شوبرا در قاهره تظاهرات کردند. آنها علیه سیاست ریاضت اقتصادی، فرمان ضد کارگری اخیر و پشتیبانی آمریکا از مرسی و اسلامگراها شعار داده و خواهان لغو سیاستها و اقدامات مذکور گردیدند. آنها در همانحال پشتیبانی خود از مطالبات معترضین جمع شده در میدان تحریر را اعلام نمودند.

دولت آمریکا در ژانویه ۲۰۱۱ برای سرکوب انقلاب مصر و نجات حکومت حسنی مبارک تلاش فراوان به عمل آورد. اخوان المسلمین نیز در همان هنگام با سیاستهای دولت آمریکا همراهی نشان داد. ابتدا سران اخوان المسلمین اعلام کردند که کاندیدائی برای ریاست جمهوری معرفی نخواهند کرد و در عمل با محمد حسین طنطاوی، وزیر دفاع حسنی مبارک، همکاری کردند. آنها تنها وقتی که دریافتند که ارتش قادر به کنترل موج مبارزات انقلابی نیست مرسی را به عنوان کاندیدای خود معرفی کردند و راسا سکان حکومت را به دست گرفتند. اما آنها نه تنها رفاه و آزادی مورد درخواست مردم را تامین نکردند، بلکه در دل امواج بحران جهانی سرمایه داری و مشکلات داخلی اوضاع را بدتر کرده و

نفوذشان رو به کاهش رفت. یکی از دلایل توسل اخوان المسلمین به دیکتاتوری فردی همین کاهش نفوذ توده ای است.

بورژوازی مصر جز از طریق دیکتاتوری طبقاتی جمع شده در دست یک تن قادر به اداره کشور نخواهد بود. طبقه کارگر مصر در چند ماه گذشته برای تحقق خواسته هایش به بیش از هزار اعتصاب بزرگ و کوچک دست زده است. این نیروی عظیم، که قدرت اصلی سرنگون کننده حسنی مبارک بود، تنها قوه ایست که امکان نجات مصر از گرداب کنونی را دارد. طبقه کارگر مصر اگر بر موانع پیش روی خود یعنی فقدان حزب سیاسی پیشرو کارگری و فقدان تشکلهای طبقاتی رادیکال فایق آید نه تنها مصر که خاورمیانه را دچار تحولاتی عمیق به نفع طبقه کارگر و مردم آزادیخواه خواهد کرد.

گفتار روز تلویزیون کومه له

۱۲ آذر ۱۳۹۱